

PROHÁSZKA ÜZENETE

A Székesfehérvár - Vasútvidék Római Katolikus Plébánia értesítője

Megjelenik hetente 150 példányban

2018. ÁPRILIS 8. HÚSVÉT 2. VASÁRNAP

XXII. ÉVFOLYAM 14. (1006.) SZÁM

Mottó: *Amint engem küldött az Atya*

Ugye, meglepő állítás? Miben áll az analógia, Krisztus küldetése és a tanítványok – és ezzel a miénk – között? Nos, nem a korábbi tevékenységükre utalt, hanem a most indulóra. A Lélek ajándéka az első párhuzam és hasonlóság. Jézus a keresztségben kapta a küldetést, bár a Lélek addig is vele volt, ám rejtve maradt. Most Jézus leheletével adja tovább az éltető lelket. És megdöbbentő módon a bűnbocsánattal köti össze. Nem az ékesszólás adományával ruházza fel őket, nem is bölcsességgel, hanem az engesztelés ügynökei lesznek. És hatalmat ad hozzá. Nem pusztá szavak, nem pusztá gesztusok ezek, hanem Jézusnak az az isteni hatalma, amely annyira irritálta ellenfeleit, az írástudókat. Nem tudással ruházta fel őket, hanem a bocsánat hatalmával.

A jó hír pedig az, hogy ezt a hatalmat mi s megkaptuk, mi is gyakorolhatjuk. Ez lesz a sebek gyógyító érintése, nem csak tanúságtétel, hanem valós csoda. Megérint minket túl a zárt ajtókon. Hitet és ezzel életet ad. S persze felelősséget. Akinek megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer, s akinek nem bocsátjátok meg, az nem nyer bocsánatot. Lehetünk itt szűkmarkúak, fösvények? Ugye, nagylelkűnek kell lennünk. És ezzel beköltözik hozzánk az Úr békéje.

Kiss Ulrich SJ

JELES NAPOK

1242. április 12-én Muhi mellett ütközött meg IV. Béla magyar király az országra támadó hatalmas tatár erőkkel.

A néhány évtized alatt világméretű hatalommá növekedett mongol birodalom támadása voltaképpen nem érte váratlanul Magyarországot. 1223-ban az alánok, a kunok pusztulásáról, majd az egyesült orosz-kun haderő verségéről is érkezett hír. 1239-ben a kun fejedelem Kötöny, maradék népével bebocsátást kért az országba, felvéve a keresztény hitet. 1240/41 telén elesett Kijev is.

Magyarországon ekkor indult csak meg a kétségbeesett készülődés. 1241 márciusában a magyar határőrséget legyőzték a tatárok és a Vereckei-hágón át betörték az országba. IV. Béla Pestre gyűjtötte össze a hadait.

A magyar haderő a Sajó partján, Muhinál véres, megsemmisítő vereséget szenvedett: 1242. április 12-én hajnalban a 20-25 ezer főt számláló sereget bekerítették Batu kán seregei. A király is csak nagy nehézségek árán tudott megmenekülni. Ezután kezdődött az a hatalmas vérontás, amelyet a magyar nyelvi emlékezet tatárdúlásnak, tatárjárásnak nevez. 1242 januárjában a tatárok átkeltek a Dunán. A pusztításnak egyedül a jól megerősített kővárak tudtak ellenállni, mint pl. Pannonhalma, Székesfehérvár vagy Esztergom. Az egyik sereg a magyar királyt vette üldözőbe, aki végül Trau (Trogir) váráig menekült.

A kétségbeesett helyzetben a tatár seregek azonban váratlanul kivonultak az országból vélhetően azért, mert teljesítették feladatukat: Megfélemlítették és kifosztották a hódításra kiszemelt országot. A mongol birodalom bomlásának köszönhetően nem került sor második támadásra, amellyel végleg alávetették volna Magyarországot.

A történészek körében ma is vita tárgya, hogy mit jelentett az ország számára a tatár pusztítás. Az egykorú források arra engednek következtetni, hogy szinte csoda, hogy újramegkezdődött az élet Magyarországon. Ennek az újramegkezdésnek fontos szerepelője a hazatérő király, IV. Béla, „a második honalapító.”